

Luftförsvaret i framtidsperspektiv

ÖB 71 är en perspektivplan för åren 1972–1987 och vill ge en grund för inriktning av studier, forskning och tekniskt utvecklingsarbete.

Chefen för flygvapnet ser positivt på utredningens långsiktiga karaktär. Visserligen är det långa perspektivet inte något nytt för flygvapnet, men nu tillkommer att alla totalförsvarets delar genomlysas på samma sätt. Detta bör ge en så säker grund för försvarsplaneringen att stela, otidsenliga eller alltför resurskrävande lösningar kan sorteras bort i tid.

◆ ◆ Det är även en fördel att krigsmaktens aktiviteter samlats till vissa avvägningsprogram, där funktion och inte organisationstillhörighet är det som håller samman. Meningen är också att pengar, och resurser i övrigt, skall tillföras programmen i den takt som utbyggnadsläget kräver. Detta bör leda till en rationellare medelsfördelning än den under 60-talet, då flygvapnet fick vidkännas en del plötsliga ingrepp i betalningsramarna.

I utredningen behandlas även närperioden 1972–1977 och där sägs bl a, att luftförsvaret bör utvecklas enl de principer "Luftförsvarsutredningen 1967" föreslagit. Chefen för flygvapnet finner detta ÖB:s ställningstagande glädjande och väl underbyggt mot bakgrund av den stora planeringsinsats som ägnats luftförsvaret under en följd av år. I själva verket är denna insats långt större än vad som kommit någon annan försvarsfunktion till del.

Avslutningsvis föreslår ÖB att även fredsorganisationens utveckling bör grundas på perspektivplanering. Mot bakgrund av de erfarenheter som nåtts inom flygvapnet av fredsorganisatoriska förändringar är det lätt att helhjärtat instämma i denna ÖB:s uppfattning. En på bästa sätt anordnad långsiktplanering bör här kunna ge såväl handlingsfrihet för framtiden som den trygghet i arbetet som är så betydelsefull för den enskilde. I detta senare sammanhang upprepar ÖB en tidigare anmälan om att personalläget inom krigsmakten måste förbättras. "En förutsättning för detta på kort och lång sikt är att krigsmakten kan erbjuda konkurrenskraftiga löner och arbetsmiljöer." Chefen för flygvapnet delar helt denna uppfattning.

◆ ◆ Givetvis finns det inslag i den omfattande utredningen "ÖB 71", som man kan ställa sig kritisk till. De två krigsmaktsstrukturer som presenteras kan ge intryck av att inte vara skilda från varandra på ett fullt logiskt sätt. Men här har chefen för flygvapnet noterat, att perspektivplanen än så länge karaktäriseras som ett försök och att de två strukturerna inte bör betraktas som valbara alternativ utan endast som exempel.

Det bestående och värdefulla i utredningen är nog därför främst det rikhaltiga underlag som tagits fram och som visar, att de försvarsfunktioner och system som flygvapnet närmast företräder står i god samklang med den långsiktiga utvecklingen såväl inom teknik som säkerhetspolitik. Det finns alltså ett reellt underlag för framtidstro och för enskilda och kollektiva insatser för att nå målet – ett starkt och på bästa sätt avvägt flygvapen inom totalförsvarets ram. ★